

[Hartel.]

Initiativ andet Sted har givet, at tage hele dette Spørgsmaal op til en Løsning.

Jeg vil til Slut sige, at vi ikke er tjent med, at det gode Forhold mellem de to Nabofolk stadig skal anfægtes ved tilbagevendende Mindretalsstridigheder. Med god Samvittighed kan vi som Danske hævde, at ingen Tysker i Sønderjylland fra det danske Samfunds Side har faaet eller i Dag faar en ringere Behandling end de dér boende Danske. Vi respekterer andre Folks Nationalitetsfølelse og mener ikke, at denne paa nogen Maade bør kunne krænkes, fordi vi er os vor Egenart som Danske bevidst og i Nutid og Fremtid vil værne herom.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Aksel Larsen har Ordet for en kort Bemærkning.

Aksel Larsen: Det ærede Medlem Hr. Hartel har paa samme Maade som i Gaar det ærede Medlem Hr. Krag talt om Valutakurser og stærkt beklaget, at Kronens Kurs ikke fortsat, om jeg saa maa sige slavisk, følger Sterlingkursen. Begge de to ærede Medlemmer har i deres Taler nærmest givet Indtryk af, at de fandt, vi var moralsk forpligtede til at lade Kronekursen følge Sterlingkursen, og har i den Henseende bittert bebrejdet Regeringen, at den nu for nylig efter de ærede Medlemmers Mening har ladet Kronen forlade Sterlingblokken. Jeg erken-der, at denne Tale er mig ikke fuldkommen klar. Efter min Opfattelse forlod Kronekursen Sterlingkursen i 1933. Hvis Kronen nogen Sinde er meldt ud af Sterlingblokken, saa var det i 1933. Jeg erindrer ikke, at der fra den Side dengang var nogen Opposition imod dette fra nogen af de to ærede Medlemmers Side. Det ærede Medlem Hr. Hartel var ikke Medlem dengang, men har sikkert været indforstaaet med, at Kronen blev sænket betydeligt i Forhold til Sterling.

Det ærede Medlem Hr. Krag har i Gaar oplyst, at han direkte var Deltager i Forhandlinger, som resulterede i, at Kronen skulde forlade Sterling. Ja, paa denne Baggrund synes jeg ærlig talt, man skulde holde op med her at være, om jeg saa maa sige, moralsk forarget over, at Kronen ikke følger Sterling. Man var selv i 1933 glad over, at den holdt op med dette.

Arnth Jensen: Under denne Finanslovdebat har der fra saa godt som alle Sider og ikke mindst fra Regeringens Side lydt mange smukke og gode Ord om, at nu gælder det om for vort Folk at vise Sam-

menhold og Borgersind. Denne Tale forstaaes og billiges utvivlsomt af alle, og jeg forstaaer og understreger med Glæde den Ros, som den radikale Ordfører, det ærede Medlem Hr. Steen, i sin Ordførertale udtalte til Befolkningen for den Loyalitet og Forstaaelse, der hidtil var udvist over for de Restriktioner, der allerede har været nødvendige. Men jeg vil endnu stærkere understrege de Retningslinier, som det ærede Medlem afstak for det Fremtidsarbejde, der paa hviler Regering, Lovgivningsmagt og Administration, og jeg sammenfatter det ærede Medlems Tale om dette Forhold i tre Punkter. For det første, nævnte det ærede Medlem, skulde der være en retfærdig Fordeling af Byrder og Goder Befolkningen imellem, for det andet en nøje Overvaagen af, at der ikke finder utilbørlig Udbytning Sted, og for det tredje bør de Afsavn, der gennem Restriktioner paalægges Befolkningen, nøje overvejes, før Beslutningerne føres ud i Livet, og Bestemmelserne maa hurtigt afvikles eller ændres, hvis de viser sig ikke at svare til deres Hensigt eller at trænge til nærmere Prøvelse. Jeg gentager, at jeg synes, det ærede Medlem her har ramt det helt rigtige, og jeg tror, at det ærede Medlem kan være sikker paa at finde Forstaaelse for disse Krav, ikke blot i denne Sal, men ogsaa langt uden for.

Men naar vi nu er enige om disse Retningslinier, saa melder Spørgsmaalet sig, om man nu tør haabe, at de bliver fulgt, og om det, der allerede er ført ud i Livet, følger disse Linier, eller om man maaske allerede kan pege paa Afvigelser fra dem. Og desværre maa jeg sige, at det forekommer mig, at det sidste er Tilfældet paa adskillige Omraader.

Ser man paa den først opstillede Retningslinie, den retfærdige Fordeling af Byrder og Goder, maa enhver uhildet iagttager indrømme, at den Kritik, der i Dag lyder fra vort Lands Hovederhverv, dels over Kornafleveringslovens Gennemførelse i Praxis og dels over Regeringens ændrede Valutapolitik, er meget velbegrun- det.

Naar Forholdene, som det f. Eks. oplystes forleden i „Næstved Tidende“, er saadanne, at en Mand, der skal aflevere sin Hvede, men ønsker at købe Hvedeklid i Stedet, ikke kan faa mere for sin Hvede, end han skal betale for Skallerne af denne, er det uhyre vanskeligt for denne Mand i dette Forhold at faa Øje paa den absolutte Retfærdighed. Og det bliver endnu vanskeligere for ham at finde Retfærdigheden i Samfundsordningen, naar han daglig paa